

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΤΟΣ 5ον - ΑΡΙΘΜ. 102

28 ΜΑΙΟΥ 1974

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπληρώθησαν 12 Μητροπολιτικά ἔδρα τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας.....	2
Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Παντελεήμων Ροδόπουλος ἐκλέγεται Μητροπολίτης Τυάων.....	3
Συνέρχεται τό Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Εὐρώπης τόν προσεχῆ Σεπτέμβριον.....	4
Τροποποίησιν τῆς περί θρησκείας σοβιετικῆς νομοθεσίας ζητεῖ ὁ Ἀκαδημαϊκός I.R. Shafarevitch.....	5
Τό 18ον Συνέδριον τῆς Ὁρθοδόξου νεολαίας τῆς Μεσημβρινῆς Γαλλίας.....	6
Σύντομα Νέα.....	7
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ : Κείμενα ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τῆς ἐπισήμου Ἀντιπροσωπείας τῆς Παγκοσμίου Λουθηρανικῆς Ὁμοσπονδίας πρὸς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον (4-8 Μαΐου).....	9
Λόγοι ἐπί τῇ εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίᾳ τοῦ Μητροπολίτου Σουηδίας καί πάσης Σκανδιναυΐας Παύλου (12 Μαΐου).....	12

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
ΤΕΛΕΓΡ. ORTHODOXIA-GENÈVE * ΤΕΛ. (022) 58 16 29 * 37, CHEMIN DE CHAMBÉSY, 1292 CHAMBÉSY-GENÈVE, SUISSE

Ἡ "Ἐπίσκεψις" ἐπιδιώκει νά ἐνημερώνη τοὺς ἀναγνώστας τῆς περί τῆς ζωῆς τῶν Ἐκκλησιῶν. Δὲν φέρει εὐθύνην διὰ τὰς ἀπόψεις τὰς ἐκφραζομένας εἰς τὰς δημοσιευόμενας εἰδήσεις. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευσις τοῦ περιεχομένου τοῦ Δελτίου μέ ἀπλὴν ἔνδειξιν τῆς προελεύσεως.

ΕΠΛΗΡΩΘΗΣΑΝ 12 ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΕΔΡΑΙ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας συνήλθεν ἐκτάκτως τὴν 22αν Μαΐου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Σεραφεῖμ. Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην προέβη εἰς πλήρωσιν δώδεκα μητροπολιτικῶν ἐδρῶν, ἐκ τῶν συνολικῶς δεκατεσσάρων αἱ ὁποῖαι ἐχῆρευον ἢ ἰδρύθησαν προσφάτως (βλ. Ἐπίσκεψις, ἄρ. 93,5 καὶ 97,3). Ἡ πλήρωσις τῶν κενῶν ἐδρῶν ἐγένε δι' ἐκλογῆς μὲ σχετικὴν πλειοψηφίαν, ἥτοι δι' ἀναδείξεως ἐκείνου ἐκ τῶν ὑποψηφίων, ὁ ὁποῖος συνεκέντρου τὰς περισσοτέρας ψήφους τῶν παρόντων μελῶν τῆς Ἱεραρχίας. Ἐξελέγησαν οὕτω :

Μητροπολίτης Πατρῶν : ὁ ἀπὸ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου Νικόδημος.

Μητροπολίτης Περιστερίου : ὁ ἀπὸ Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου Ἀλέξανδρος.

Μητροπολίτης Νέας Ἰωνίας καὶ Νέας Φιλαδελφείας : ὁ ἀπὸ Μαρω-
νείας Τιμόθεος.

Μητροπολίτης Νέας Σμύρνης : ὁ ἀπὸ Δωδώνης Χρυσόστομος (Βοῦλτσος),
Βοηθός Ἐπίσκοπος ἐν τῇ Μητροπόλει Ἰωαννίνων.

Μητροπολίτης Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου (Νέαι Χῶραι) : ὁ Ἀρχιμαν-
δρίτης Σπυρίδων Κυβετός ἐκ Ζακύνθου, ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς
Σχολῆς Ἀθηνῶν, ἱεροκῆρυξ ἐν τῇ Μητροπόλει Μεσσηνίας.

Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ : ὁ ἀρχιμανδρί-
της Γεώργιος Προκόπης ἐκ Ληξουρίου Κεφαλληνίας, ἀπόφοιτος τῆς
Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν διετετέλεσε προηγουμένως Πρωτοσύγκελ-
λος τῆς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, ἠγούμενος τῆς
Μονῆς Πεντέλης καὶ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Μητροπολίτης Μεγαρίδος καὶ Σαλαμῖνος : ὁ ἀρχιμανδρίτης Βαρθο-
λομαῖος Κατσούρης ἐξ Ἀθηνῶν, ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς, ὡς καὶ
Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν διετετέλεσε προηγουμέ-
ως Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως Χίου καὶ Ἀρχιγραμματεὺς
τῆς Ἱ. Συνόδου ἐν Ἀθήναις.

Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς : ὁ ἀρχιμανδρίτης
Ἀγαθόνικος Φιλιππότης ἐκ Τήνου, ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς Σχο-
λῆς Ἀθηνῶν, Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως Φθιώτιδος.

Μητροπολίτης Νέας Κρήνης καί Καλαμαριάς (Νέαι Χῶραι) : ὁ ἀρχιμανδρίτης Προκόπιος Γεωργαντόπουλος ἐκ Πειραιῶς, ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ἐφημέριος ἐν τῇ Μητροπόλει Πειραιῶς.

Μητροπολίτης Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως (Νέαι Χῶραι) : ὁ ἀρχιμανδρίτης Διονύσιος Λαδόπουλος ἐκ Κρήτης ἀπεφοίτησε τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης τό 1965, λαβών τόν τίτλον τοῦ "Διδασκάλου τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογίας" βάσει τῆς διατριβῆς "Διορθόδοξοι σχέσεις κατὰ τό α' ἡμισυ τοῦ Κ' αἰῶνος" ἐχρημάτισεν ἀρχιερατικῶς ἐπίτροπος ἐν τῇ Μητροπόλει Κίτρους.

Μητροπολίτης Σισανίου καί Σιατίστης (Νέαι Χῶραι) : ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀντώνιος Κόμπος ἐξ Ἄργους, ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν μετεκπαιδευθεὶς ἐν Ὁξφόρδῃ καί Παρισίοις διετετέλεσεν ἱεροκήρυξ ἐν τῇ Μητροπόλει Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας.

Μητροπολίτης Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου (Νέαι Χῶραι) : ὁ ἀρχιμανδρίτης Προκόπιος Τσακουμάκας ἐκ Χίου, ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ἱεροκήρυξ ἐν τῇ Μητροπόλει Κορινθίας.

Ἄμα τῇ λήξει τῶν ἐκλογῶν ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ὑπέβαλε διὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Σεραφεῖμ ἔγγραφον εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, εἰς τό ὁποῖον ἀναφέρονται διεξοδικῶς τά τῶν γενομένων ἐκλογῶν.

Κατ'αὐτάς ἀναμένεται νά πληρωθοῦν ὑπό τῆς ἑλλαδικῆς Ἱεραρχίας καί αἱ δύο ἐναπομείνασαι κεναί μητροπολιτικά ἔδραι Μαρωνείας (Νέαι Χῶραι) καί Κυθήρων.

Ο ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΛΕΓΕΤΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΤΥΑΝΩΝ

Κατά τήν σημερινήν συνεδρίαν τῆς Ἱ. Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξελέγη, παμψηφεί, Μητροπολίτης Τυάνων ὁ ἀρχιμανδρίτης Παντελεήμων Ροδόπουλος, καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καί κοσμητῶρ τῆς ἐν Διβάνῳ Ὁρθοδόξου Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Βalamand.

Ὁ νέος Μητροπολίτης Τυάων γεννηθεὶς τὸ 1929 ἐν Ἀθήναις, ἐσπούδασεν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν καὶ εἰς Ὁξφόρδην ἀνακηρυχθεὶς διδάκτωρ Θεολογίας ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τὸ 1958. Τὸ αὐτὸ ἔτος διωρίσθη Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης. Τὸ 1960 ἐξελέγη ὑφηγητὴς τῆς Λειτουργικῆς καὶ Ὀμιλητικῆς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Τὸ 1963 ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Ἰακώβου νά ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν Βοστώνῃ. Ἀπὸ τινῶν ἐτῶν καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, τυγχάνει παραλλήλως, ἀπὸ τοῦ 1972, κοσμήτωρ τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Βalamand.

ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΤΟΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΝ

Ἡ ἑβδόμη συνέλευσις τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Εὐρώπης (Nyborg VII) λαμβάνει χώραν ἀπὸ 16ης μέχρις 23ης Σεπτεμβρίου εἰς Engelbert (Obwald) τῆς Ἑλβετίας. Εἶναι ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὴν ὁποίαν πραγματοποιεῖται τοιαύτη συνέλευσις ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Θέμα τῆς συνελεύσεως θά εἶναι τὸ "γίνεσθε ποιηταὶ λόγου" (Ἰακώβου 1,22), ὑποδιαιρούμενον εἰς δύο τμήματα : α) ἐνότης ἐν Χριστῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, καὶ β) χριστιανικὴ ἐλπίς καὶ εὐαγγελικὴ ὑπόσχεσις.

Ἡ ἐπιλογὴ τοῦ θέματος τούτου εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν διαμειφθέντων κατὰ τὴν ἔκτην συνέλευσιν τοῦ Συμβουλίου τὸ 1971 καὶ ἀποβλέπει εἰς τὸ νά ἀντιμετωπίσουν αἱ Ἐκκλησίαι τῆς Εὐρώπης τὴν πραγματικότητά τῆς συγχρόνου διεκκλησιαστικῆς καταστάσεως ἐν Εὐρώπῃ, ἐν πλήρει συνειδήσει τῶν ἀντιφάσεων τὰς ὁποίας αὕτη ἐνέχει. Ἀφ' ἐνός, τονίζουσιν οἱ ὀργανωταὶ τῆς συνελεύσεως, παρατηροῦνται πολλὰ ἐνθαρρυντικὰ σημεῖα πρὸς βαθυτέραν ἀλληλοκατανοήσιν καὶ πρὸς μεγαλυτέραν συνεργασίαν μεταξὺ τῶν ἐν Εὐρώπῃ Ἐκκλησιῶν, ἀφ' ἑτέρου ὁμως εἶναι ἀποθαρρυντικαὶ αἱ ἀδυναμίαι καὶ ἀποτυχίαι ἐν τῇ Θεολογικῇ σκέψει καὶ δράσει τῶν Ἐκκλησιῶν.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἰσχύει τόσον εἰς τὰς πρὸς ἀλλήλας καθημερινὰς ἐπαφὰς τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν ὑπηρεσίαν τῶν πρὸς τὴν κοινωνίαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὑπάρχουσιν. Ἐξ οὗ καὶ αἱ δύο ὑποδιαιρέσεις τοῦ γενικοῦ θέματος "γίνεσθε ποιηταὶ λόγου". Διότι, κατὰ τοὺς ὀργανωτάς, τὰ ζωτικώτερα σήμερον καὶ πλέον ἐπίκαιρα θέματα

διὰ τὰς ἐν λόγῳ Ἐκκλησίας εἶναι τὸ τῆς διεκκλησιαστικῆς καταστάσεως ἐν Εὐρώπῃ καὶ τὸ τοῦ ρόλου τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν τῇ κοινωνικῇ καὶ πολιτικῇ ζωῇ.

Εἰς τὴν συνέλευσιν ταύτην θὰ συμμετάσχουν 350 περίπου σύεδροι, ὡς ἀντιπρόσωποι τῶν 100 περίπου Ἐκκλησιῶν-μελῶν τοῦ Συμβουλίου. Ἐκτός τῆς ἐξετάσεως τοῦ ὀρισθέντος θέματος ἡ συνέλευσις θὰ προβῇ καὶ εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν μελλοντικῶν δραστηριοτήτων τοῦ Συμβουλίου.

Ἐκ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μέλη τοῦ Συμβουλίου τούτου εἶναι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὰ Πατριαρχεῖα Μόσχας καὶ Βουκουρεστίου, αἱ Ἐκκλησίαι Κύπρου, Ἑλλάδος καὶ Πολωνίας, ἡ Ἐκκλησία Τσεχοσλοβακίας καὶ ἡ Ἀυτόνομος Ἀρχιεπισκοπὴ Φιλλανδίας. Εἰς τὴν διοργανουμένην ἐβδόμην ταύτην συνέλευσιν θὰ ἀποστείλουν παρατηρητὰς καὶ τὰ Πατριαρχεῖα Βελιγραδίου καὶ Σόφιας.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

ΖΗΤΕΙ Ο ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΣ I. R. SHAFAREVITCH

Τὴν ἀποφυγὴν ἀναμείξεως τοῦ Σοβιετικοῦ Κράτους εἰς ἐκκλησιαστικά ζητήματα καὶ τὴν νομικὴν ἐξίσωσιν τῶν ἐν τῇ Σοβιετικῇ Ἐνώσει θρησκευτικῶν ὀργανισμῶν πρὸς ἄλλους μὴ κρατικούς καὶ ἐλευθέρους ὀργανισμούς ζητεῖ ὁ μαθηματικὸς I. R. Shafarevitch, μέλος τῆς Σοβιετικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν. Τὰς προτάσεις του διὰ μίαν γενικὴν μεταρρύθμισιν τῆς σοβιετικῆς νομοθεσίας σχετικῶς πρὸς τὰς σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας ὑπέβαλεν ὁ Safarevitch εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ὑπερ-αρσπίσεως τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τῆς Μόσχας.

Κατὰ τὸν Safarevitch οἱ θρησκευτικοὶ ὀργανισμοὶ πρέπει νὰ καταστοῦν νομικὰ πρόσωπα ἔχοντα τὸ δικαίωμα ἰδιοκτησίας. Κατήχησις, κήρυγμα καὶ ἀγαθοεργίαι πρέπει νὰ ἐπιτραποῦν καὶ ἐκτός ἐκκλησιαστικοῦ χώρου. Κατὰ τὸν ἀκαδημαϊκὸν τοῦτον, πρέπει ἐπίσης τὸ περί ἀθεΐας μάθημα νὰ παύσῃ νὰ εἶναι ὑποχρεωτικὸν εἰς τὰ σχολεῖα μέσης καὶ ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως καὶ τὰ πανεπιστήμια ὀφείλουν νὰ εἰσαγάγουν προαιρετικά μαθήματα περί θρησκείας καὶ ἀθεΐας.

Αἱ ἀδικίαι καί τά διοικητικά σφάλματα τοῦ παρελθόντος ὀφείλουν νά διορθωθοῦν καί οἱ ἔνοχοι νά τιμωρηθοῦν ἐνδεχομένως. Πρό πάντων ὁμως, ἐτόνισεν ὁ ἀκαδημαϊκός Safarevitch, πρέπει αἱ χιλιάδες τῶν παρὰ νόμῳ κεκλεισμένων ναῶν, μονῶν καί πνευματικῶν ἐκπαιδευτηρίων νά ἐπιστραφοῦν εἰς τούς πιστούς. Τέλος προτείνει ὁ Safarevitch, ὅπως εἰς τήν ἡγεσίαν τοῦ Σοβιετικοῦ Συμβουλίου Ἐρησκευτικῶν Ὑποθέσεων συμμετέχουν καί πιστοί.

ΤΟ 18ον ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΤΗΣ ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ἡ Ὁρθόδοξος Νεολαία τῆς Μεσημβρινῆς Γαλλίας πραγματοποιεῖ ἐφέτος τό 18ον συνέδριόν της ἀπό 1ης μέχρι 3ης Ἰουνίου. Ὡς τόπος τῆς συνελεύσεως ὠρίσθη τό Διεθνές Κέντρον τῆς Ste Baume παρὰ τήν Μασσαλίαν. Θέμα τοῦ συνεδρίου θά εἶναι τό "Φυσικός Κύκλος, Λειτουργικός κύκλος καί βιομηχανικός ρυθμός". Τό γενικόν τοῦτο θέμα θά συζητηθῆ κατὰ τās ἐξῆς ὑποδιαιρέσεις :

- A.
- 1) Πρέπει νά ἀποδοκιμασθῆ ἢ ἐπιδοκιμασθῆ τό γεγονός, ὅτι ὁ ἄνθρωπος προσπαθεῖ νά κυριαρχήσῃ τοῦ κόσμου διὰ τῆς τεχνικῆς;
  - 2) Συμβιβάζονται αἱ ὑπό τῶν μελλοντολόγων προγραμματιζόμεναι ἐξελίξεις πρός τήν φυσικήν τάξιν;
  - 3) Ἡ ἀγωνία τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου εἶναι ἀντανάκλασις ἀπλῶς τῆς αἰωνίας ἀγωνίας τοῦ ἀνθρώπου ἢ εἶναι ἐπίσης ἀποτέλεσμα τῆς ἀνισορροπίας τήν ὁποίαν προκαλεῖ ὁ βιομηχανικός ρυθμός ζωῆς;
  - 4) Ἡ βιομηχανοποίησις θά εἶναι τό τίμημα τῆς ἐλαττώσεως τῶν ὠρῶν ἐργασίας τοῦ ἀνθρώπου καί διὰ τοῦ τιμήματος τούτου θά ἀποκατασταθῆ ὁ φυσικός καί λειτουργικός κύκλος;
- B.
- 1) Τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξεκοσμίκευσε τόν κόσμον;
  - 2) Ὑπάρχει σχέσις μεταξύ τῆς ἐκκοσμικεύσεως τοῦ κόσμου καί τῆς ἐκβιομηχανίσεώς του;
  - 3) Ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν πρός τό θέλημα τοῦ θεοῦ τό νά ζητοῦμεν νά ὑπερβῶμεν τόν φυσικόν κύκλον;

- Γ. 1) Ποῖος ὁ ρόλος τῶν λειτουργιῶν;
- 2) Πρέπει νά τροποποιηθῆ ὁ λειτουργικός ρυθμός διά νά ἡμπορέσῃ νά συμβιβασθῆ μέ τόν βιομηχανικόν ρυθμόν;
- 3) Πῶς ἡμπορεῖ ἡ φύσις νά αἰνέσῃ τόν Κύριον;
- 4) Ἐάν ἡ χάλαζα αἰνῆ τόν Κύριον, τότε ἡμποροῦν καί τά ἐργοστάσια νά αἰνέσουν τόν Κύριον;
- 5) Ἐμπορεῖ ἡ Ἐκκλησία νά ἀγιάσῃ τόν βιομηχανικήν ζωήν;

ΣΥΝΤΟΜΑ ΝΕΑ

Συντάσσεται νέος καταστατικός χάρτης τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου.

Ἡ Ἐκκλησία Κύπρου θά ἀποκτήσῃ προσεχῶς νέον καταστατικόν χάρτην. Πρὸς τοῦτο κατηρτίσθη τήν 26ην Ἀπριλίου εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή ἐκ τῶν Μητροπολιτῶν Πάφου Χρυσοστόμου καί Κιτίου Χρυσοστόμου, καί τοῦ Χωρεπισκόπου Σαλαμίνας Βαρνάβα. Ἡ ἐπιτροπή αὕτη, ἐν συνεργασίᾳ μέ νομομαθεῖς, θά προβῆ εἰς τήν σύνταξιν σχετικοῦ σχεδίου, τό ὁποῖον ἀκολούθως θά ὑποβάλλῃ εἰς τήν Ἱ. Σύνοδον πρὸς μελέτην καί ἔγκρισιν.

Ὁ καθηγητής Ἱ. Καρμίρης ἐξελέγη μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Τήν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα, ὁ ὁμότιμος καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἱ. Καρμίρης ἐξελέγη μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Ὁ καθηγητής Καρμίρης καταλαμβάνει οὕτω τήν διά τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ Ἀ. Ἀλιβιζάτου κενωθεῖσαν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ θέσιν.

Ὁ καθηγητής Ἱ. Καρμίρης γεννηθεῖς τό 1904, ἐσπούδασε Θεολογίαν καί Φιλοσοφίαν εἰς τά Πανεπιστήμια Ἀθηνῶν, Βόννης καί Βερολίνου. Διετέλεσεν ἐπί σειράν ἐτῶν καθηγητής τῆς Δογματικῆς, Συμβολικῆς καί Ἠθικῆς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Τυχάνει συγγραφεύς ἑκατόν περίπου μικροτέρων μελετῶν καί μειζόνων ἔργων, ἐξ ὧν πολλά διεκκλησιαστικοῦ χαρακτῆρος.

Νέος Διευθυντής εἰς τήν Ἱερατικήν Σχολήν "Ἀπόστολος Βαρνάβας".

Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου (26 Ἀπριλίου) νέος διευθυντής τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς "Ἀπόστολος Βαρνάβας" διορίσθη ὁ Διάκονος Διονύσιος Κυκκώτης, μέχρι τοῦδε καθηγητής ἐν αὐτῇ. Ὁ Διάκονος Διονύσιος διαδέχεται εἰς τήν διεύθυνσιν τόν ἀρχιμανδρίτην Γρηγόριον Κυκκώτην, ὁ ὁποῖος ἐξελέγη προσφάτως Μητροπολίτης

Κυρηνείας. Ἡ παρά τό ἐν Λευκωσίᾳ Μετόχιον Κύκκου Ἱερατική Σχολή "Ἀπόστολος Βαρνάβας" ἀριθμεῖ περί τούς 12 καθηγητάς, λειτουργεῖ δέ ὑπό τήν ἐποπτείαν τῆς Ἱ. Συνόδου καί διοικεῖται ὑπό ἐφορείας ἐχούσης ὡς πρόεδρον ἓνα τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Νήσου.

Ἀπεβίωσεν ὁ καρδινάλιος Jean Daniélou.

Τήν 20ήν Μαΐου ἀπεβίωσεν εἰς τό Παρίσι ὁ καρδινάλιος Jean Daniélou κατόπιν βραχείας καρδιακῆς κρίσεως. Ὁ ἀποθανών ὑπῆρξεν εἰς τῶν σπουδαιοτέρων συγχρόνων γάλλων θεολόγων. Χρηματίσας ἐπί σειράν ἐτῶν καθηγητής ἐν τῇ θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Καθολικοῦ Ἰνστιτούτου Παρισίων, κατεῖχεν ὅσον ὀλίγοι σύγχρονοι θεολόγοι τήν ἀρχαίαν πατερικήν γραμματείαν. Ὑπῆρξε συνιδρυτής τῆς περιφήμου σειρᾶς "Sources Chrétiennes", εἰς τήν ὁποίαν ἐκδίδονται πατερικά ἔργα μετ'ἀξιολόγων εἰσαγωγῶν, ὑποσημειώσεων καί γαλλικῆς μεταφράσεως. Διετέλεσεν ἐπίσης μέλος τῆς Ἑταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν τῶν Ἀθηνῶν. Μεταξύ τῶν ἄλλων σπουδαίων ἔργων του (Πλατωνισμός καί μυστική θεολογία 1944, Ὠριγένης 1948, Τά χειρόγραφα τῆς Νεκρᾶς θαλάσσης καί αἱ χριστιανικά ἀρχαί 1957, Τά πρωτοχριστιανικά σύμβολα 1961) συγκαταριθμητέα καί ἡ περίφημος ὀμιλία "Οἱ Πατέρες καί ἡ χριστιανική ἐνότης", τήν ὁποίαν ἐξεφώνησε κατὰ τό Δ'Διεθνές Πατρολογικόν Συνέδριον (Ὁξφόρδη, 1963).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κείμενα ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τῆς ἐπισήμου Ἀντιπροσωπείας τῆς Παγκοσμίου
Λουθηρανικῆς Ὁμοσπονδίας πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, 4-8 Μαΐου
(βλ. Ἐπίσκεψις, ἄρ. 101).

Προσφώνησις τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Λούντ κ. Martin Lindström
πρὸς τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ.κ. Δημήτριον.

Παναγιώτατε,
Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Θερμαί εἶναι αἱ εὐχαριστίαι, τὰς ὁποίας ἡμεῖς οἱ ἐκ τῆς Παγκο-
σμίου Λουθηρανικῆς Ὁμοσπονδίας ὑποβάλλομεν σήμερον εἰς τὴν Ὑμετέ-
ραν Παναγιότητα, εὐδοκήσασαν νὰ μᾶς δεχθῆ.

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἤδη κατὰ τὸ ἔτος 1920 ἐξαπέστειλε
πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ τὴν περίπυστον ἐκείνην
ἐγκύκλιον πρὸς σύμπυξιν Κοινωνίας Ἐκκλησιῶν. Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατρι-
αρχεῖον ἔκτοτε συμμετέσχεν ἐν εὐεργετικῇ εὐρύτητι πνεύματος εἰς ὅλα
τὰ συνέδρια καὶ τὰς συνελεύσεις τῆς διεκκλησιαστικῆς κινήσεως ὑπὲρ
τῆς ἐνότητος. Αἱ μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ αἰῶνος τούτου ἐπαφαί μεταξὺ Ἀνα-
τολῆς καὶ Δύσεως ὑπήρξαν σποραδικαί, ἐξ οὗ καὶ πολλαί παρεξηγήσεις
προέκυψαν. Ἀκολουθοῦντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς μαθητὰς Του
"ἵνα πάντες ἐν ᾧσι" (Ἰωάν. 17,21), καλούμεθα σήμερον νὰ ἄρωμεν ἐκ
τοῦ μέσου τὰς παρεξηγήσεις ταύτας. Τοῦτο εἶναι δυνατόν, ἐφόσον, ἐν
ἀμοιβαιότητι, ἀναγνωρίσωμεν ἀλλήλους ὡς μαθητὰς Του καὶ τοῦτο συμφώ-
νως πρὸς τὸν λόγον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου : "τό ποτήριον τῆς εὐλογίας
ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐστίν; τὸν ἄρτον
ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστίν; οἱ γὰρ πάντες
ἐκ τοῦ ἐνός ἄρτου μετέχομεν" (1 Κορ. 10,16-17).

Πολλαί περιστάσεις τῆς σημερινῆς ἐποχῆς καθιστοῦν τὸν περί ἐνό-
τητος λόγον τοῦ Κυρίου ἰδιαιτέρως ἐντονον καὶ ἐπίκαιρον. Οὗτος ἰσχύει
εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς διαρκῶς εἰς ἔντασιν ἀύξανομένης παγκοσμίου ἐπι-
κοινωνίας καὶ ἰδίως τοῦ ρεύματος τῶν μεταναστῶν πρὸς ξένας χώρας, ὅπου
ἄνθρωποι προερχόμενοι ἐκ διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν δικαιοδοσιῶν καλοῦν-
ται νὰ ζήσουν μαζύ. Κατὰ τὴν συμβίωσιν ταύτην ἀναφύονται δυσκολίαι, θὰ
ἠδύνατό τις νὰ εἶπῃ ἀνωμαλίαι, αἱ ὁποῖαι μόνον διὰ διεκκλησιαστικῶν
σχέσεων δύνανται νὰ ὑπερπηδηθοῦν. Εἴμεθα ὑπηρέται τοῦ αὐτοῦ Κυρίου
καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑποχρεούμεθα, ὡς ἄτομα καὶ ὡς Ἐκκλησίαι, νὰ συνδρά-
μωμεν ἀλλήλοις ἐν ἀνάγκαις, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου:
"ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χρι-
στοῦ" (Γαλ. 6,2).

Διάφοροι τοπικαί καί ἐθνικαί λουθηρανικαί ἐκκλησίαι εἶχον κατά τόν παρελθόν συνομιλίαις μέ τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον. Ἡ Παγκόσμιος Λουθηρανική Ὁμοσπονδία στεγάζει σημαντικόν ἀριθμόν τοπικῶν λουθηρανικῶν ἐκκλησιῶν. Καθηκόν μας, συμπίπτον ἐπίσης πρός τόν σκοπόν τῆς ἐπισκέψεως ταύτης, εἶναι νά προωθήσωμεν τοιαύτας συνομιλίαις ἐπί τοπικοῦ ἐπιπέδου καί νά διευρύνωμεν τάς ἐπιτυχίας των πρός ὄφελος καί ἄλλων τοπικῶν ἐκκλησιῶν.

Ἐπικαλούμεθα τήν εὐλογίαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ διά τόν διάλογον, ὃ ὁποῖος θά λάβῃ κατ'αὐτάς χώραν ἐνταῦθα, χαίρομεν ἐπί τῇ μεθ' Ὑμῶν κοινωνίᾳ, ἡ ὁποία καθιστᾷ τήν ἐπίσκεψιν ἡμῶν ταύτην δυνατήν, καί διατελώμεν ἀδελφοί Ὑμῶν ἐν Χριστῷ.

Παναγιώτατε, ἔχω τέλος ὡς σουηδός ἐπίσκοπος τήν εἰδικήν ἀποστολήν νά ὑποβάλω Ὑμῖν ἔγγραφον χαιρετισμόν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Οὐψάλας.

Ἀντιφώνησις τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Δημητρίου.

Ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καί ἡμεῖς προσωπικῶς χαιρετίζομεν μετ'ἀγάπης καί τιμῆς τήν ἐνταῦθα ἐπίσημον ἐπίσκεψιν τῆς ἐκλεκτῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Παγκοσμίου Λουθηρανικῆς Ὁμοσπονδίας, ἐρχομένης ἀφ'ἐνός μὲν πρός γνωριμίαν μετὰ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, ἀφ'ἐτέρου δέ πρός διεξαγωγήν συνομιλιῶν μετὰ τῆς ἀρμοδίας συνοδικῆς παρ' ἡμῖν Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων ἡμῶν καί τῆς δυνατότητος ἐνάρξεως ἐπισήμου θεολογικοῦ διαλόγου.

Γνωρίζομεν ὅτι ἡ Παγκόσμιος Λουθηρανική Ὁμοσπονδία ἐνδιαφέρεται μεγάλως διά τήν καλλιέργειαν σχέσεων καί τήν σύναψιν διαλόγου μετὰ τοῦ καθ'ἡμᾶς Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας γενικώτερον. Ἐκτιμῶμεν βαθύτατα τό ἐνδιαφέρον καί τάς ἐν προκειμένῳ προσπάθειαις ὑμῶν. Ἡ πρόσφατος σύσκεψις ὑμῶν παρὰ τῷ Στρασβούργῳ καί ἡ παροῦσα δευτέρα ἐπίσημος ἐπίσκεψις εἰς τό Κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας μαρτυροῦσι περί τοῦ ἐνδιαφέροντος ὑμῶν τούτου. Ἐπί τῇ ἐνταῦθα εὐαρέστῳ ἡμῖν παρουσίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμοῦμεν ἵνα διαβεβαιώσωμεν ὑμᾶς ὅτι καί ἀπό τῆς ἡμετέρας πλευρᾶς ὑπάρχει τό αὐτό ἐνδιαφέρον καί ἡ αὐτή ἐπιθυμία περαιτέρω προαγωγῆς τῶν ἤδη ἀγαθῶν καί ἐγκαρδίων σχέσεων ἡμῶν, εἰς μείζονα ἀμοιβαίαν γνωριμίαν καί κατανόησιν καί εἰς ἐξεύρεσιν τρόπων πραγματοποιήσεως τοῦ θελήματος τοῦ κοινοῦ Κυρίου ἡμῶν "ἵνα πάντες ἔν ὄσι".

Αἱ μέχρι τοῦδε, συνφδά τῇ σχετικῇ ἀποφάσει τῆς Δ' Πανορθοδόξου Διασκέψεως, πραγματοποιηθεῖσαι τρεῖς συναντήσεις θεολόγων τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἡμῶν, συνέβαλον ἀναμφιβόλως εἰς τήν προλείανσιν τοῦ ἐδάφους καί τήν ἐκατέρωθεν προετοιμασίαν δι' ἓνα μελλοντικόν ἐπίσημον θεολογικόν διάλογον αὐτῶν, ὅπως θά συμβάλῃ ἀσφαλῶς εἰς τοῦτο καί ἡ παρουσία ὑμῶν ἐνταῦθα καί εἰδικιώτερον ἡ συνεργασία καί ἀνταλλαγή

ἀπόψεων τὴν ὁποῖαν θὰ ἔχητε ἐντός ὀλίγου μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Παγχι-
στιανικῶν Ζητημάτων Ἐπιτροπῆς. Ἀλλὰ πέραν τῶν ἀνθρωπίνων τούτων
προσπαθειῶν καὶ συμβολῶν ἡμῶν εἰς τὸ ἔργον τῆς προσεγγίσεως καὶ
τῆς καταλλαγῆς τῶν δύο κόσμων ἡμῶν, Ἐκεῖνος ὅστις ἐν τελευταίᾳ
ἀναλύσει θὰ τελείωσῃ τὸ ἔργον τοῦτο, εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου Αὐτοῦ
ὀνόματος, εἶναι Αὐτός ὁ Κύριος, ὅστις, "ὅτε τοῦ πυρός τὰς γλώσσας
διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε".

Διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς ἐνισχύσεως Αὐτοῦ ἅς
χωρήσωμεν ἐπὶ τὰ πρόσω ἐν ἀγάπῃ πρὸς ἀλλήλους, ἐν ἀμοιβαίῳ σεβασμῷ,
ἐν εἰλικρινείᾳ, ἐν τιμιότητι, ἐν συνέσει, ἐν προσοχῇ, οὕτως ὥστε
τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἐπιζητουμένης ἐνότητος νὰ θεμελιωθῇ ἐπὶ τὴν πέτραν
τῆς κοινῆς πίστεως καὶ τῆς κοινῆς ὁμολογίας αὐτῆς καὶ νὰ στηρίζεται
ἐπὶ τοῦ ἀκρογωνιαίου λίθου, ὅς ἐστι Χριστός ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Ἐκφράζομεν καὶ αὖθις τὴν χαρὰν ἡμῶν ἐπὶ τῇ τιμῇ ὑμῶν σήμερον
παρουσίᾳ ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Χώρῳ μετὰ τὴν μακράν ἱστορίαν αὐτοῦ, ἱστο-
ρίαν διακονίας τοῦ θεοῦ θελήματος πρὸς ἐνότητα καὶ εὐδοκίαν μεταξὺ
τῶν ἀνθρώπων, καὶ εὐχόμεθα καρποφόρον συνεργασίαν μετὰ τῆς ἀρμοδίας
ἡμῶν Ἐπιτροπῆς, εὐχαριστοῦντες ἅμα καὶ ἐπὶ τοῖς ἀπευθυνθεῖσιν ἡμῖν
ἀγαθοῖς λόγοις.

Λόγοι ἐπὶ τῇ εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίᾳ τοῦ Μητροπολίτου Σουηδίας καὶ πάσης Σκανδιναυϊκῆς Παύλου, 12 Μαΐου (βλ. Ἐπίσκεψις, Ἄρ. 101)

Προσφώνησις τοῦ νέου Μητροπολίτου Σουηδίας καὶ πάσης Σκανδιναυϊκῆς Παύλου, κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ δεξιῶσιν (12.5.1974).

Εἰς τοιαύτας ἐξαιρέτους καὶ ἀνεπαναλήπτους στιγμὰς τῆς ζωῆς τοῦ Κληρικοῦ, τὰ ἱερά συναισθήματα, νομίζω, ὅτι ἐκφράζονται καλλίτερον μὲ δάκρυα καὶ σιωπὴν. Τὴν σιωπὴν ταύτην ἐτήρησα πρὸ ὀλίγου ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, ὅτε, ἀδεία καὶ προτροπῇ τῆς Ὑ. Θ. Παναγιότητος καὶ διὰ τῶν τιμῶν χειρῶν ἁγίων Ἀρχιερέων τοῦ Θρόνου ἐδεχόμεν, ἐν ἄκρῳ συναισθήσει τῆς ἀναξιότητός μου, τὴν θείαν χάριν τοῦ Παναγίου καὶ Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, καί, φόβῳ καὶ τρόμφῳ συνεχόμενος, ἠτένιζα τὸ ἱερόν θυσιαστήριον, ὡς ἄλλο Σινᾶ, νὰ "καπνίζηται ὅλον, διὰ τὸ καταβεβηκέναι ἐπ' αὐτὸ τὸν Θεόν". (ἘΞ. 19,18).

Τὴν σιωπὴν ὅμως ταύτην δέν δύναμαι ἵνα τηρήσω καὶ νῦν, ὅτε, οἱ παρόντες, ἀνεμένουσι νὰ ἀκούσωσίν τι ἐκ τοῦ νέου Ἐπισκόπου. "Ἄλλωστε ἀθρομήτως αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην ὅπως μετουσιώσω εἰς πανηγυρικὴν δοξολογίαν τὴν ἀπὸ ἡμερῶν διαποτίζουσαν τὰς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς μου ἀδιάλειπτον μυστικὴν προσευχὴν πρὸς τὸν Πανοικτίρμονα Κύριον, ὁ ὅποῖος ἀπέβλεψε πρὸς τὴν μηδαμινότητά μου, διὰ νὰ ἀναθέσῃ εἰς ἐμέ τὴν ὑπεύθυνον διαποίμανσιν καὶ ἀρχιερατικὴν ἐπιστάσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν ταῖς Σκανδιναυϊκαῖς Χώραις, ἐν συνεχείᾳ δέ διαδηλώσω τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς ἀπείρους μου εὐχαριστίας πρὸς τὴν Ὑ.Θ. Παναγιότητα, τὴν εἰσηγησαμένην τὴν ἐκλογὴν καὶ ἀνάδειξίν μου ὡς Μητροπολίτου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σουηδίας καὶ πάσης Σκανδιναυϊκῆς καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους Ἀρχιερεῖς τοὺς συγκροτοῦντας τὴν Ἀγίαν καὶ Ἱεράν Σύνοδον, τοὺς καταστήσαντας πραγματικότητα τὴν εἰσήγησιν ταύτην διὰ τῆς κανονικῆς αὐτῶν ψήφου.

Αἱ εὐχαριστίαι μου, θερμαί καὶ πηγαῖαι, εἰλικρινεῖς καὶ βαθεῖαι, ἀπευθύνονται εἰδικώτερον πρὸς τὸν σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Γέροντα Χαλκηδόνο κύριον Μελίτωνα, καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους Ἀρχιερεῖς τοῦ Θρόνου, οἱ ὅποιοι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν αὐτῶν ἀνέδειξαν με ἐπίσκοπον καὶ ἀρχιερέα τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, καὶ ἐπεκτείνονται πρὸς ἅπασαν τὴν σεβασμίαν Ἱεραρχίαν τοῦ Θρόνου, τὴν πεφιλημένην Πατριαρχικὴν Αὐλὴν, τοὺς Καθηγητὰς τῆς κατὰ Χάλκην Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς, τὸν τίμιον Ἱερόν Κληρὸν, τοὺς Ἀρχοντας τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοὺς φίλους καὶ συγγενεῖς μου κατὰ σάρκα, τοὺς ἀγαπητοὺς Μακροχωρίτας, καὶ πρὸς πάντας τοὺς προσελθόντας καὶ ἐκτείναντας ἰκετίδας πρὸς τὸν Κύριον χεῖρας, ὅπως ἐνισχύη με καὶ φωτίζη με, ἵνα φανῶ ἀντάξιος τῶν προσδοκιῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ δυνηθῶ νὰ ὀδηγήσω τὸ ἐμπιστευθέν μοι λογικὸν ποίμνιον εἰς νομάς σωτηρίους.

Θά ἦτο παράλειψις δι' ἐμέ, ἐάν τὴν στιγμὴν ταύτην δέν μνησθῶ

εὐγνωμόνως τοῦ Μητροπολίτου Γέροντος Δέρκων κυρίου Ἰακώβου, τοῦ ὀδηγήσαντος τὰ βήματά μου εἰς τήν κατά Χάλκην Ἱ. Θεολογικήν Σχολήν καί εἰς Διάκονον χειροτονήσαντός με, μή παρισταμένου μὲν συμπροσευχομένου δέ νοερῶς, καί τοῦ ἀοιδίμου ἤδη, ἀλήστου μνήμης Μητροπολίτου Ἰκονίου κυροῦ Ἰακώβου, συμπαρασταθέντος μοι μεγάλως κατά τούς χρόνους τῆς νεότητος.

Τήν σιωπήν ὅμως, δι' ἣν ὠμίλησα πρό ὀλίγου, ὤφειλα ὅπως διασπάσω καί δι' ἕτερον λόγον. Διά νά ἐκφράσω τήν ἐν ἐμοί ἀνθρωπίνως δεδικαιολογημένην ταραχήν, ἐν ὄψει τοῦ ἐπικειμένου ἀποχωρισμοῦ μου ἐκ τοῦ πατριαρχικοῦ περιβάλλοντος καί ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, ἥτις ὅμως, ὀφείλω νά ὁμολογήσω, ὅτι μετριάζεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι παρέχονται εἰς ἐμέ νέαι εὐκαιρίαί καί νέαι προοπτικάί ἐκκλησιαστικῆς διακονίας. Κατά τό παρελθόν Κληρικοί τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς, ὑπηρετοῦντες ἀπό τῆς θέσεως τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου, τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου, προήγοντο καί ἀπεστέλλοντο ἵνα ποιμάνωσιν Ἐπαρχίας τοῦ κλίματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου πρός ἀνατολάς. Σήμερον, ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐκκλησίας ὅπως με ἀποστείλῃ πρός διαποίμανσιν καί διακυβέρνησιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σουηδίας καί πάσης Σκανδιναυϊας ἀποτελεῖ ἀπλῶς ἐπανάληψιν τῆς πράξεως τοῦ παρελθόντος, μέ διαφορετικὴν γεωγραφικὴν κατεύθυνσιν, λόγῳ τῶν ἐν τῷ μεταξύ ἐπελθουσῶν ἱστορικῶν ἐξελίξεων. Λέγων δέ ὅτι παρέχονται εἰς ἐμέ νέαι εὐκαιρίαί καί νέαι προοπτικάί ἐκκλησιαστικῆς διακονίας ἐννοῶ ὅτι πρόκειται ἵνα ἐφ' ἐξῆς ὑπηρετήσω τήν Ἐκκλησίαν καί τόν Λαόν τοῦ Θεοῦ, ὡς ἱερεὺς καί ποιμὴν καί διδάσκαλος, ἀναλαμβάνων ἐνεργῶς ἀγιαστικόν καί ποιμαντικόν καί διδασκτικόν ἔργον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, δεδομένου ὅτι ἡ ἄχρι τοῦδε ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὑπηρεσία μου, ἀπό τοῦ ἔτους 1958, ὑπῆρξε διακονία ἐκ τοῦ Γραφείου καί τῆς κεντρικῆς διοικήσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ ἀκριβῶς ἐγκρίεται τό ἀντίβαρον τῆς πικρίας τοῦ ἀποχωρισμοῦ καί ὁ ἐνθουσιασμός μεθ' οὗ ἀναλαμβάνω τὰ νέα καθήκοντά μου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ἀναχωρῶν προσεχῶς διὰ τήν λαχοῦσάν μοι θεόσωστον Παροικίαν, φοβοῦμαι ὅτι δέν θά εὔρω τήν δυνατότητα ὅπως ἀποχαιρετίσω ἕνα ἕκαστον τῶν ἀγαπητῶν φίλων καί γνωστῶν μου κενωρισμένως. Δι' ὅ, καί ἐκφράζω τήν παράκλησιν, ἡ ἀπλῆ αὕτη δεξιῶσις ἐνταῦθα, νά θεωρηθῇ καί μία δεξιῶσις ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει μου. Καί διαβεβαιῶ τούς πάντας, ὅτι ἡ πρός τό πρόσωπόν μου ἐκδηλωθεῖσα ἀγάπη τῶν Χριστιανῶν ἡμῶν θά παραμείνῃ ἀγαθή καί ἀνεξίτηλος εἰς τήν μνήμην μου. Καί ὅτι ὁ ἀπλοῦς ἀρχιερατικός μου οἶκος ἐν Στοικχόλμῃ θά εἶναι ἀνοιχτός πρός πάντα διερχόμενον ἐκεῖθεν. Καί ὅτι, ἀναχωρῶν, νομίζω μετ' ἐμοῦ μίαν ἀνεκτίμητον εἰκόνα. Τήν εἰκόνα τήν ὁποίαν ἐξετυπώσατε ὑμεῖς, οἱ πεφιλημένοι συμπολιῖται μου, εἰς τὰ μυχιαίτατα τῆς καρδίας μου, μέ τήν παρουσίαν, καί τό ἐνδιαφέρον καί τὰς ἐκδηλώσεις ὑμῶν.

Ἀκούω τό "πορευθέντες" τοῦ Κυρίου καί πορεύομαι ἐκεῖ ὅπου, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ὀδηγουμένη, ἔκρινεν ἡ Ἐκκλησία. Εἶη τό ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον.

Ἀντιφώνησις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Δημητρίου.

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Σουηδίας καί πάσης Σκανδιναυΐας κ. Παῦλε,

Ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία καί ἡμεῖς προσωπικῶς μετά χαρᾶς καί ὑπερφανεῖας χαιρετίζομεν τήν εἰς τό ἀρχιερατικόν ἀξίωμα ἐπαξίαν προαγωγὴν σου καί προπέμπομέν σε μετά τῆς διαπύρου εὐχῆς ὅπως εὐλογηθῇ δαψιλῶς παρὰ τοῦ Ἀναστάσιου Κυρίου ἢ ἐν τῇ λαχούσῃ σοι θεοσώστῃ ἐπαρχίᾳ διακονία σου.

Ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία, ἔχουσα ὑπ' ὄψει αὐτῆς καί ἐκτιμῶσα τήν δεκαεξαετῆ δόκιμον διακονίαν σου, ἀπό διαφόρων θέσεων ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, μάλιστα δέ ὡς Ἀρχιερατικῶς τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, γνωρίζουσα δέ καί τήν πιστότητα, τήν μόρφωσιν, τήν ἐργατικότητα καί τὰ λοιπὰ προσόντα σου, εἶναι ἀπό τοῦδε βεβαία περὶ τῆς ἐπιτυχίας καί τοῦ ἐν τῇ ἀκραιᾷ αὐτῆς ἐπαρχίᾳ τοῦ Βορρᾶ ποιμαντορικοῦ ἔργου σου. Ἐκεῖ ἀναμένουσι τήν φωνήν καί τήν στοργήν καί τήν θαλπωρὴν καί τήν μαρτυρίαν τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἀπόδημα τέκνα αὐτῆς. Καί σύ πορεύεσαι ἵνα δώσης αὐτοῖς πάντα ταῦτα ἐν ὀνόματι τῆς Μητρὸς ταύτης Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας Ἱεράρχης καθίστασαι ἀπὸ τῆς σήμερον. Πορεύεσαι ἵνα δώσης αὐτοῖς τό ὕδωρ τό ζῶν, ἀντὶ τῶν ἄλλων ὑδάτων, δι' ὧν οἱ μὴ εἰδότες τήν δωρεάν τοῦ Θεοῦ προσπαθοῦσιν ἵνα ἀρδεύσωσι τὰς ψυχὰς τῶν μακρὰν τῆς γενετείας καί τῶν ἐστιῶν αὐτῶν τέκνων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκεῖ ἐνθα πορεύεσαι θά ἔχῃς ὡς ποιμνιον οὐχὶ μόνον Ἑλλήνας Ὀρθοδόξους, ἀλλὰ καί Σουηδοὺς καί Ἑσθονοὺς καί ἄλλους. Ἔσο στοργικὸς πατήρ πρὸς πάντας. Διότι εἶσαι ὁ Ἐπίσκοπος πάντων τῶν συγκροτούντων τήν Τοπικὴν ἐκείνην Ἐκκλησίαν. "Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδέ Ἑλληνας, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδέ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καί θῆλυ" πάντες γὰρ ἡμεῖς εἰς ἕσμεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ". Ἐκεῖ, ἐνθα πορεύεσαι, σήμερον, "συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις".

Πορεύεσαι πρὸς μίαν ἀρτισύστατον Μητρόπολιν τοῦ καθ' ἡμᾶς Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ τούτου θρόνου, ὡς ὁ δεῦτερος Ποιμενάρχης αὐτῆς, καί καλεῖσαι, ὡς ἐνσυνείδητος φορεὺς τῆς διὰ μέσου μακρῶν αἰῶνων καί διὰ δόξης καί ἀτιμίας σχηματισθείσης καί καθαγιασθείσης παραδόσεως τοῦ θρόνου τούτου ἵνα μεταφέρῃς ταύτην καί πρὸς τὰ τέκνα σου καί συνέσεως ταῦτα ἔτι περισσότερο μετὰ τῆς ἐνταῦθα ποτνίας Μητρὸς, ἐξ ἧς καί σύ προέρχεσαι.

Ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς παραδόσεως ταύτης τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας προσπάθησον νὰ καλλιεργήσῃς ἀδελφικὰς σχέσεις μετὰ τῶν ἐν τῇ Θεοσώστῃ Ἐπαρχίᾳ σου Ρωμαιοκαθολικῶν καί Διαμαρτυρομένων ἀδελφῶν ἡμῶν καί ἔμπνευσον τό θεοφιλές τοῦτο πνεῦμα καί τήν θεάρεστον ταύτην διάθεσιν καί εἰς τό ποιμνιόν σου, διότι ἡ ἐνωσις τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅταν ὁ Κύριος εὐδόκησῃ ἵνα πραγματοποιηθῇ, θά ἔχῃ ὡς βάσιν καί ἀρραγές θεμέλιον τήν ἐνωσιν τῶν ψυχῶν καί τήν κοινότητα ἐν τῇ πίστει τῶν πληρωμάτων,

οὐχί δέ τήν ἐν ταῖς συσκέψεσι καί τοῖς συνεδρίοις συμφωνίαν τῶν εἰδικῶν μόνον.

Ἡ Ἐκκλησία χαίρει ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ σου ἀποκτᾷ ἓνα ἀξιον Ἱεράρχην καί Ποιμενάρχην. Σὺ χαίρεις ὅτι τιμᾶσαι διὰ τῆς ἀρχιερωσύνης καί ὅτι ἐκ τῆς θεωρίας μεταβαίνεις εἰς τήν πράξιν, ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τήν διαποίμανσιν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Καί ταῦτα συντελοῦνται ἐντός τῆς ἀτμοσφαίρας τῆς χαρᾶς τῆς Ἀναστάσεως, τῆς Ἀναστάσεως, τήν ὁποίαν κηρύττει πάντοτε καί πρός πάντας ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία.

Ἱερώτατε καί ἀγαπητέ Ἄγιε ἀδελφέ,

"Αἱ χῶραι λευκαί εἰσι πρός θερισμόν ἤδη". Πορεύθητι καί κήρυξον ὅτι "οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτήρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός".